

endnu bedre, end de er i dag. Og det forslag lægger vi sammen med Dansk Folkeparti selvfølgelig frem, og vi håber, der er nogle, der vil stemme for det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er et imponerende arbejde, der er udført af Bichel-udvalget, og det er imponerende at se den enighed om konklusionerne. Det er rigtig flot.

Ministeren siger, at vi nu ikke længere behøver at diskutere det faglige grundlag. Jeg tror nu nok, at ministeren er for optimistisk. Det er allerede blevet bevist her i løbet af debatten. Vi læser jo alle sammen det, vi vil læse. Jeg tror nok ikke, vi er kommet over det stadium, og vi forstår det, som vi vil forstå.

Jeg læser f.eks., at det, danskerne indtager, er under 1 pct. af det, vi måske kunne tåle, og at det væsentlige af det kommer fra udenlandske fødevarer. Jeg læser, at det danske landbrugs forbrug af pesticider er ekstremt lavt i forhold til andre lande. Jeg læser, at mange af de værste pesticider – og det ved jeg i øvrigt i forvejen – er udfaset, og at mange af de pesticidrester, som vi finder i drikkevandet, er nogle, vi ikke bruger længere i virkeligheden. Jeg læser også, at der er sket en voldsom ændring i landbrugets forbrug og ved, at der er sket en voldsom ændring i landbrugets holdninger til pesticider, en omlægning af deres forbrug.

Det ses desværre ikke så meget, som vi gerne ville, i behandlingshyppigheden, men det skyldes jo bl.a., at nogle af de meget virksomme, effektive, men også meget uheldige produkter er udfaset, og så får man desværre mere brug for at køre en tur med Roundup tidligere. Så tror vi heldigvis ikke, at det er så slemt, men altså det ser ikke så godt ud med behandlingshyppigheden. Det er vi enige om, og den skal vi også have med.

Men alle disse positive kendsgerninger, som her er refereret, er jo ikke det, som forbrugerne i Danmark får at vide; det er ikke det, de hører. Selv om man har forsket i Roundup-udledning til drikkevandet i, jeg ved ikke hvor mange år – 30 år måske – sker der det, at når en vandværksbestyrer i Hvidovre står med en mulig fejlanalyse, hvor det i hvert fald er en kendsgerning, at der er sket noget under nogle helt specielle omstændigheder, står pressen parat til at udbrede den oplysning til det danske folk, og så ved brugerne, at det er det rene gift og skidt det hele. Men når det så engang viser sig, at det

faktisk var en lidt farvet kendsgerning, så bliver det jo ikke bekendtgjort.

Bichel, der har lagt navn til udvalget, mener måske at vi skal lovgive i forhold til, hvad folk tror, i stedet for i forhold til kendsgerningerne. Han har faktisk sagt, at det ikke handler om, hvor giftigt og hvor farligt det hele er, men om folks usikkerhed, og det må vel egentlig være det samme som at sige, at det er den usikkerhed, vi skal lovgive efter i stedet for efter kendsgerninger. Det kan jeg ikke rigtig forholde mig til. Jeg mener, vi skal lovgive efter kendsgerningerne og efter, hvilke holdninger og ønsker vi har for samfundet og landbrugets udvikling.

Kendsgerningerne er det altså svært med, og derfor er Bichel-rapporten så værdifuld for os. Sådan som jeg har forstået det, kan vi opfatte tingene lidt forskelligt og læse lidt forskelligt, men den konklusion, den enighed, der er nået frem til, er værdifuld for os, og den håber jeg vi kan forholde os til.

Holdninger og ønsker? Mine ønsker er, at vi skal have rent drikkevand, rene fødevarer, rent vand omkring Danmark og en ren atmosfære; det er vi alle sammen enige om. Mine holdninger er, at vi skal bruge moderne teknik, moderne metoder. Vi skal udvikle og bruge moderne hjælpemidler inklusive de kemiske, men vi skal bruge de rigtige og fravælge de forkerte, og vi skal bruge de rigtige rigtigt. Det er alt for let bare at sige, vi ikke vil have skidt. Sådan er det jo også med alle de moderne ting, vi har. Hvis vi havde fravalgt flyvemaskiner, fordi de kan falde ned, biler, fordi de kører galt osv., havde vi jo haft et noget andet samfund end det, vi har i dag, og det er vist ikke det, vi ønsker. Vi skal altså lære at bruge tingene rigtigt, og vi skal vurdere og tænke i helheder.

Jeg synes godt om den trestrengede strategi, som anbefales i Bichel-rapporten: generel reduktion gennem en hel masse forskellige tiltag, beskyttelse af biotoper og som det tredje økologi. Jeg må dog sige, at økologien er det, jeg tror mindst på. Det er en lang snak, som vi kan tage en anden gang, men jeg tror altså mindst på økologien.

I Kristeligt Folkeparti vil vi meget gerne arbejde med for at gøre Bichel-udvalgets vurdering til virkelighed: at man over en 10-årig periode kan nedbringe pesticidforbruget ganske betragteligt uden noget væsentligt økonomisk tab. Det tror vi er rigtigt, men det kræver en indsats. Det kræver udvikling af nye metoder,